

TAFSIR AV Kapitel 85, al-Buruj ~ Stjärnbilderna

Kapitel 85 – al-Buruj: Diketfolket och Guds yttersta makt

Kapitel 85, Al-Buruj ~ Stjärnbilderna

Beskrivning:

En ed, en berättelse och en beskrivning av Guds yttersta makt.

Inledning

Det åttiofemte kapitlet i Koranen är *Stjärnbilderna*. Titeln är hämtad från den första versen och syftar på Guds makt över hela universum. Det är Guds totala makt som är det återkommande temat i detta korta kapitel på 22 verser. *Stjärnbilderna* uppenbarades i Mecka och följer mönstret för de flesta meckanska kapitel: det fokuserar på trons grunder och vikten av tro.

Verserna 1-4 – En ed

Kapitlet öppnar med en ed som binder samman himlen, de stora stjärnbilderna, Domedagen och vittnena. Gud svär vid himlen och dess höga stjärnbilder och vid den dag som är utlovad, Domedagen. Han svär också vid Sig själv, den yttersta vittnet och Himlens och Jordens Härskare som bevittnar allt. Dessutom svär Gud vid alla människor som kommer att bevittna den stora dagen, Domedagen. Detta är kraftfulla bilder som skapar en allvarlig stämning för det som följer. Fördömda är de människor som kallas "diketfolket". Diketfolket (ibland översatt som "graven") var agenter till en tyrannisk kung som vägrade tillåta sitt folk att tro på Gud. De handlingar som kungens män utförde i lydnad till sin härskare förtjänade Guds förbannelse.

Verserna 5-9 – En berättelse

Gud berättar sedan vad kungen befalld sina män att göra. De gjorde upp en brinnande eld i en stor grop och drev de troende ner i den brinnande gropen. Det var inte deras enda brott - förövarna satt sedan runt gropen och såg på när folket brann, njutande av deras plåga. Hämnden utkrävdes av ingen annan anledning än att de var troende på den Ende Guden. Deras enda "brott" var att tro på Den som har makt över himlen och jorden, Den som bevittnar allt.

Detta är en förkortad version av den fulla berättelsen som finns i Profeten Muhammads uttalanden och traditioner, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, nedtecknade av Imam Muslim (817-874 e.Kr.).

Profeten Muhammads följeslagare kände väl till berättelsen om diketfolket; deras berättelse ingick i en längre berättelse känd som "Pojken och Kungen". Det fanns en gång en pojke som skickades av kungen för att bli trollkarlens lärling. Men varje dag när han gick till sitt arbete passerade han en munk, och han stannade, lyssnade och lärde. Till slut lärde han sig att munkens väg var bättre än trollkarlens, så han trodde på Gud och började hela människor i Guds namn.

Kungen fick till slut veta om pojken när en av hans sändebud blev botad från blindhet och accepterade tron på den Ende Guden. Kungen blev rasande och krävde att pojken skulle ge upp sin tro, och när han vägrade sågades han itu. Kungen försökte döda pojken eftersom han inte ville ge upp sin religion, men hans försök att kasta honom från ett berg och

dränka honom i havet misslyckades på grund av Guds ingripande.

Till slut lurade pojken kungen att döda honom med en pil, i Guds namn, och visade därmed folket Guds yttersta makt. Många av kungens folk vände sig till Gud, och i sin vrede befallde kungen att ett djupt dike skulle grävas och en eld tändas i det. Alla som inte ville ge upp sin tro på Gud kastades i det brinnande diket.

Verserna 10-11 - Efterlivet

Gud säger mycket värtaligt att de som torterar eller förföljer troende män eller kvinnor och inte ångrar sina handlingar kommer att finna sig själva i Helvetets eld. När en människas tid på jorden är slut är det inte slutet på berättelsen – det finns ett annat liv. Det är ett liv som varar för evigt och som återställer rättvisans balans. De som tror och strävar efter att göra gott kommer att leva i vackra trädgårdar under vilka floder rinner; och deras framgång blir den största. Att undkomma straffet i Efterlivet är verkligen den högsta triumfen.

Verserna 12-18 - Guds yttersta makt

Guds hämnd är sannerligen sträng. Denna vers kontrasterar Guds straff i Efterlivet med tyrannkungens mäns handlingar. Deras hämnd var obetydlig jämfört med Guds; Gud kommer att återuppväcka människor och kan straffa som Han vill och så länge Han vill. Vers 13 påminner också om att skapelse, död och förfall, och sedan åter-skapelse är en kontinuerlig process som sker i hela universum. Och Han är en förlåtande och kärleksfull Gud.

Han är Tronen Herre, den Årorike, och gör vad Han vill. Dessa attribut visar Guds absoluta dominans och makt. Denna vers följs av relevanta exempel på Guds straff mot andra: Faraos och Thamuds folk. Har du inte hört berättelserna om dessa krigare, frågar Gud? De var mäktiga krafter men Gud gjorde med dem som Han ville. Båda berättelserna var olika till sin natur och konsekvens, men båda visade Guds vilja och makt.

Verserna 19-22 – Omsluten av Gud

Trots att de känner till dessa berättelser fortsätter de icke-troende att förneka sanningen. Gud har dem omslutna, Han omger dem. Hans makt och Hans kunskap innesluter dem och gör dem maktlösa, men de förstår inte detta, de är helt omedvetna. Detta är en härlig Koran. Den är inskriven på en bevarad tavla, en oförgänglig skiva som Gud förvarar hos Sig.

[KAPITEL 85](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 86, at-Tariq ~ Nattbesökaren](#)

[TAFSIR AV Kapitel 84, al-Inshiqaq ~ Sönderslitandet](#)»

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och upphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)